

Et rigtig juleeventyr baseret på en oplevelse fra det virkelige liv.

Det hændte i de dage hvor man ikke måtte køre bil om søndagen. Jobs til nyudklækkede maskinmestre hang ikke på træerne. Så for at komme over energikrisen måtte man tage hvad man kunne få.

For snart mange år siden sejlede jeg i en periode rundt i de grønlandske farvande på et lille olietankskib. Tankskibet sejlede med bunkers til nogle af bygdernes generatoranlæg samt til fiskeskibe.

Bunkers er synonym for brændolie til skibe.

For at strække lidt på indtægterne var der af til landkrabber med ombord, da det jo er en stor oplevelse at få en sejltur i disse farvande.

Landkrabberne blev som regel installeret i én eller to af officerernes kahytter.

Da der jo var kammerpiger , eller stewardesser som de hedder nu, om bord, så sov de jo alligevel altid hos et par af officererne på de tilstødende gemakker, som det blev kaldt, og så kunne vi jo ligeså godt leje deres kahytter ud for en sum penge..

På ét af togterne blev der lidt stille med hensyn til sejlads, så landkrabberne begyndte at kede sig.

Vi fik så arrangeret en kombineret jagt og fisketur for dem.

Der blev derfor entreret med en grønslænder som havde udstyr , båd , fiskegrej og geværer .

Så landkrabberne blev hejst ned i båden og sammen med et par besætningsmedlemmer blev jagten på sæler sat ind.

Desværre var sælerne ikke lige i nærheden den dag, så man bestemte sig for at fiske i stedet.

I de farvande er havdybden et par km eller tre og vandet så koldt så redningsveste trækker kun pinen ud hvis man skulle falde i vandet.

Så det havde man ikke med i båden.

Men fiskeriet gik strygende, så landkrabberne hev den ene store fisk i land efter den anden.

Pludselig kom der også nogle alaska laks på krogene og landkrabberne var ellevilde.

Men når der er alaskalaks, så er de tit efterfulgt af seacats.

Seacats er nogle ret store væmmelige fyre. Lidt mindre end en spækhugger.

De har et bid der er så kraftigt at de kan bide en amerikansk bulldog midt over.

Sådan en fyr var i halen på en af laksene, og da laksen forsvandt ind over siden så klappede den gabet om lønningen på båden i stedet.

SÅ sad den der og nidstirrede alle med sine blodskudte øjne.

Det var ret uhyggeligt så det endte med at grønlånderen tog en åre og klappede den en ordentlig én på hovedet.

Det var ikke smart, seacatten slog et slag med halen og så lå den oppe i båden og var på vej til at hapse én af landkrabberne.

Det gjorde den anden landkrabbe så nervøs at han skød seacatten med et af riflerne .

Desværre var det jagtgeværet han greb, så samtidig med at seacatten gik i to stykker var der også et gabende hul i bunden af båden, så i løbet af nul komma niks ville vi være på vej til Kong Neptun, hvis ikke det var fordi at han helst residerer ved ækvator.

Der stod en lårtyk vandstråle på nok 18 m op gennem bunden af båden, så båden var stærkt på vej til at blive bordfyldt. Så det var på høje tid at få begyndt at øse.

Heldigvis lykkedes det grønlånderen at få proppet seacattens hale ned i hullet så med en fod på fisken fik vi lidt respit.

Landkrabberne var tilsyneladende allerede begyndt at bede deres sidste fadervor, og i mellemtiden var det blevet noget diset.

Situationen var på nydansk rigtigt rigtig rigelig kaotisk.

SÅ vi øste vand i en rum tid, så blodet til sidst stod ud af neglene.

Pludselig lød der imidlertid en rumlen, som kom nærmere og nærmere og der blev et hul disen op til den blå himmel .

Åh gud, sagde én af landkrabberne, han var lidt religiøs, nu åbner himlen sig – det er Sct Peder der kommer for at hente os.
Vi andre havde for længst genkendt lyden af en Sikorsky 161.
Så pludselig kom der en krog ned i båden.

Og ved i hvem der stod oppe i helikopteren og styrede taljen.

Det gjorde julemanden for det var hans helikopter og han var på vej til Godthåb med julegaver.

Og så er det ikke en gang løgn.